

Третият обжалван акт е законодателната резолюция на Европейския парламент от 30 ноември 2017 г. по общия проект на общия бюджет.

Накрая френското правителство иска да се отмени актът, с който съгласно член 314, параграф 9 ДФЕС председателят на Европейския парламент обявява, че общият бюджет на Съюза за финансовата 2018 г. е окончателно приет. Както става ясно, по-специално от протокола от заседанието на Европейския парламент от четвъртък 30 ноември 2017 г., става въпрос за декларацията на председателя на Европейския парламент, а после и за подписания от него общ бюджет след гласуването на законодателната резолюция по общия проект на общия бюджет.

С единственото си основание френското правителство поддържа, че четирите обжалвани актове трябва да бъдат отменени, тъй като нарушават Протокол № 6, приложен към ДЕС и ДФЕС, и Протокол № 3, приложен към Договора за ЕОАЕ, които се отнасят до местоположението на седалищата на институциите и някои органи, служби и агенции на Европейския съюз.

Всъщност, както от протоколите за местоположението на седалищата на институциите, така и от практиката на Съда става ясно, че Европейският парламент не може да упражнява бюджетните си правомощия, които член 314 ДФЕС му предоставя, по време на допълнителните пленарни заседания, които се провеждат в Брюксел, а трябва да ги упражни по време на редовните пленарни заседания, които се провеждат в Страсбург.

Въпреки това, доколкото законосъобразността на обжалвания акт на председателя на Европейския съюз е оспорена, не заради целта или съдържанието му, а единствено защото актът е трябвало да бъде приет по време на редовните пленарни заседания в Страсбург, необходимостта да се осигури непрекъснатостта на европейската публична служба, както и важни причини, свързани с правната сигурност, обосновават според френското правителство да се запази правното действие на този акт до приемането на нов такъв, който съответства на Договорите.

Жалба, подадена на 22 юни 2018 г. от Anthony Andrew King срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 10 април 2018 г. по дело T-810/17, King/Комисия

(Дело C-412/18 P)

(2019/С 44/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Anthony Andrew King (представител: P. McKenna, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 22 ноември 2018 г. Съдът (седми състав) постанови, че жалбата е недопустима.

Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Полша), постъпило на 23 август 2018 г. — Dong Yang Electronics sp. z o.o./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Дело C-547/18)

(2019/С 44/10)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dong Yang Electronics sp. z o.o.

Ответник: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Преюдициални въпроси

- 1) Позволява ли самото притежаване на дъщерно дружество на територията на Полша от дружество, установено извън територията на Европейския съюз, да се направи изводът, че е налице постоянен обект в Полша по смисъла на член 44 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ и член 11, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕО) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽²⁾?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, длъжно ли е трето лице да анализира договорните отношения между дружеството, установено извън територията на Европейския съюз, и дъщерното дружество, за да определи дали първото от тях разполага с постоянен обект в Полша?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 77, 2011 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Łodzi (Полша), постъпило на 3 септември 2018 г. —
Miasto Łowicz/Skarb Państwa — Wojewoda Łódzki

(Дело C-558/18)

(2019/С 44/11)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Łodzi

Страни в главното производство

Ищец: Miasto Łowicz

Ответник: Skarb Państwa — Wojewoda Łódzki

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че произтичащото от тази разпоредба задължение — а именно, държавите членки да установят правните средства, необходими за осигуряването на ефективна правна защита в областите, обхванати от правото на Съюза — не допуска наличие на разпоредби, с които опасността от подкопаване на гаранциите за провеждане на независими дисциплинарни производства срещу съдии в Полша значително се увеличава поради:

- 1) оказването на политически натиск върху протичането на дисциплинарните производства,
- 2) възникването на опасност от използване на системата от дисциплинарни мерки за осъществяване на политически контрол върху съдържанието на съдебните решения, и
- 3) възможността в дисциплинарните производства срещу съдии да се използват доказателства, събрани по престъпен начин?